

slanců. Nepřísluší mu proto opční právo dle odst. 1 č. 2 čl. III. rozhodnutí konference velvyslanců.

Vzhledm k tomu, že se st-1 ve svém opčním prohlášení odvolal všeobecně na čl. III. obsahující ještě jiný způsob opce, dlužno poznamenati, že st-li nepřísluší ani právo optovati pro čl. státní příslušnost za souhlasu vlády čsl. dle odst. 2 č. 2 čl. III., poněvadž nenabyl v polské části Těšínska domovského práva po 1. lednu 1914 ani v této části ne-sídlil po 1. lednu 1908 nepřetržitě do 28. července 1920, ježto přesídlil od 1. ledna 1909 do Českého Těšínska.

Z úvah těchto plyne, že nař. rozhodnutí, pokud odírá st-li opční právo podle rozhodnutí konference velvyslanců z 28. července 1920, neodporuje zákonu a náleželo proto stížnost proti němu zamítnouti jako nedůvodnou.

Č. 5154.

Řízení před nss-em: »Rozhodnutí nebo opatření správního úřadu« anebo pouhé upozornění straně, že bude budoucně proti ní zakročeno?

(Nález ze dne 24. listopadu 1925 č. 22.795.)

V ě c: Julius Sz. v H. proti ministerstvu zemědělství, exposituře v Bratislavě o příspěvek k fondu pro zaopatření strojených hnojiv.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výnos min. zeměd. z 3. listopadu 1923, povolující st-li řádnou i mimořádnou lesní těžbu dle zákona č. 82 z r. 1918 a intimovaný výnosem expositury téhož min. v Bratislavě z 22. listopadu 1923, obsahuje pro spor tento významný odstavec: »Kromě toho se majitel lesů upozorňuje na povinnosti následkem této dřevotěžby z ustanovení §u 11 zák. z 22. prosince 1920 čís. 683 Sb. případně vyplývající, jakož i na práva těmito zákonnými ustanoveními správou fondu pro zaopatření strojených hnojiv, pokud se týše v přeneseném smyslu Sdružením majitelů lesů v Pišťanech nabytá.«

Sdružení majitelů lesů sdělilo žal. úřadu podáním z 28. prosince 1924, že st-1 tohoto upozornění nedbá a dosud neučinil žádných kroků ke splnění této povinnosti, a žádalo, aby byl úředně o to upomenut s upozorněním, že v opačném případě bude proti němu zakročeno donucovacími prostředky úřední cestou, jak jest stanoveno v § 11 zákona č. 683 z r. 1920 a v nařízení č. 131 z r. 1921.

Této žádosti vyhověl žalovaný úřad vydav nař. rozhodnutí tohoto znění: »Sdružení majitelů lesů na Slovensku v Bratislavě podalo sem, jako smluvní nástupce fondu pro zaopatření umělých hnojiv ve smyslu ustanovení odst. 6 § 11 zákona č. 683/20, stížnost, že majitel tamního velkostatku resp. tamní správa dodnes neučinila zadost ustanovení zdejšího rozhodnutí z 23. listopadu 1923 potažmo se nedohodla se Sdružením shora uvedeným o příspěvku na poplatek ve smyslu shora citovaných zákonitých předpisů a žádá, aby proti majiteli resp. tamní správě byly zavedeny donucovací prostředky ve smyslu vl. nař. č. 131/1921, případně aby dřevné hmoty vyplývající z těžby shora cit. rozhodnutím

povolené nebo v nedostatku těch jiné náhradní hmoty byly rekvirovány. Dříve než se tak stane, rozhodla se expositura min. zeměd. povolití tamní správě velkostatku ještě lhůtu k umožnění této dohody nejdéle do 31. ledna 1925«.

Rozhoduje o stížnosti musil nss nejprve z moci úřední zkoumati otázku své příslušnosti (§ 4 zák. o ss):

Výnos z 22. XI. 1923, nař. rozhodnutím citovaný, neobsahuje žádného meritorního rozhodnutí o tom, zda povinnost podle § 11 cit. zákona zde skutečně jest, v jakém rozsahu a koho postihuje, nýbrž dle svého znění i smyslu jest jen nezavazným upozorněním st-le na případné povinnosti z cit. § 11. plynoucí. Tak ostatně pojímá tento odstavec i Sdružení majitelů lesů, jež ve svém podání z 28. prosince 1924 uvádí, že st-l nedbá tohoto upozornění; tak onen pasus vykládá i stížnost. Ani nař. výnos nevyslovuje povinnost st-lovu k nějakému plnění dle cit. § 11, nýbrž ve svém prvním odstavci cituje pouze svůj výnos z 22. XI. 23, reprodukuje žádost »Sdružení majitelů lesů« o opětné důrazné upozornění st-le a dodává, že dříve než se tak stane (t. j. než bude použito donucovacích prostředků) rozhodla se expositura min. zeměd. povolití tamní správě velkostatku ještě lhůtu . . . k umožnění této dohody«.

Třeba zkoumati, zdali tento dodatek má povahu rozhodnutí správního úřadu ve smyslu § 2 a 5 zák. o ss.

Dle stálé judikatury tohoto soudu není každý výrok a každé opatření úřadu ústředního »rozhodnutím neb opatřením« ve smyslu cit. § 2 naříkatelným u tohoto soudu, nýbrž takovýmto rozhodnutím neb opatřením jest jen takový výrok, kterým úřad autoritativním způsobem zakládá nebo upravuje určitý právní poměr. Takový výrok nelze však spatřovati v nař. výnosu, jenž byl vydán z námětu žádosti »Sdružení majitelů lesů«, která se nedomáhá nějakého autoritativního rozhodnutí o svých právech plynoucích z § 11 zákona č. 683/1920, nýbrž toliko požaduje, aby st-l byl upozorněn, že neučiní-li zadost povinnosti z cit. § 11 plynoucí, bude proti němu zakročeno donucovacími prostředky, jak jest v zákoně čís. 683/1920 v § 11 a v nařízení č. 131 z r. 1921 ustanoveno. Cit. výnos žal. úřadu, vyřizující toto žádání v jeho mezích, není rozhodnutím neb opatřením, jaký shora definováno, ježto nezakládá ani neupravuje určitý právní poměr způsobem právní moci schopným, neukládá st-li ani nějaké plnění ani nějakého trestu ani nějakých povinností způsobem právní moci schopným. Pa k tu ovšem není substrátu, jež by mohl nss přezkoumati a musil proto stížnost zamítnouti, aniž by se zabýval jejími věcnými vývody.

Č. 5155.

Státní úředníci (Slovensko): Bývalý uherský poštovní úředník, který sice složil slib věrnosti čsl. republice, avšak byl pro účast při pošt. stávce r. 1919 propuštěn, nemá při pozdějším přiznání penzijních požitků podle § 6 zákona č. 269/1920 nároku na tyto požitky již od doby zproštění akt. služby.

(Nález ze dne 25. listopadu 1925 č. 22.534).